

מדת החסד - צדקה:

קטע לימוד:

ספירת החסד היא הנטייה שיש בלב היהודי לגמל ולהעניק לזולת. החסד שבלב פורץ מתוך רגש של אהבה. אני אוהב את ה' וה' אוהב אותי. מתוך רגש האהבה של ה' הוא בורא את העולם – "עולם חסד יבנה" – ולכן כל מי שדבק בו והולך בדרכיו מאמץ את תכונת החסד ואת רגש האהבה לכל.

מצות צדקה מבטאת יותר מכל מצוה אחרת את מדת החסד ורגש האהבה. האדם יודע שקל הכסף שברשותו אינו שלו כלל וכלל אלא מתנת חנם מאת ה'. לשם מה ה' נותן לו מתנה זו? כמובן! כדי להעניק ולהטיב לזולת ביד רחבה ובנפש חפצה!

פעילות: הכנת קפת צדקה אישית

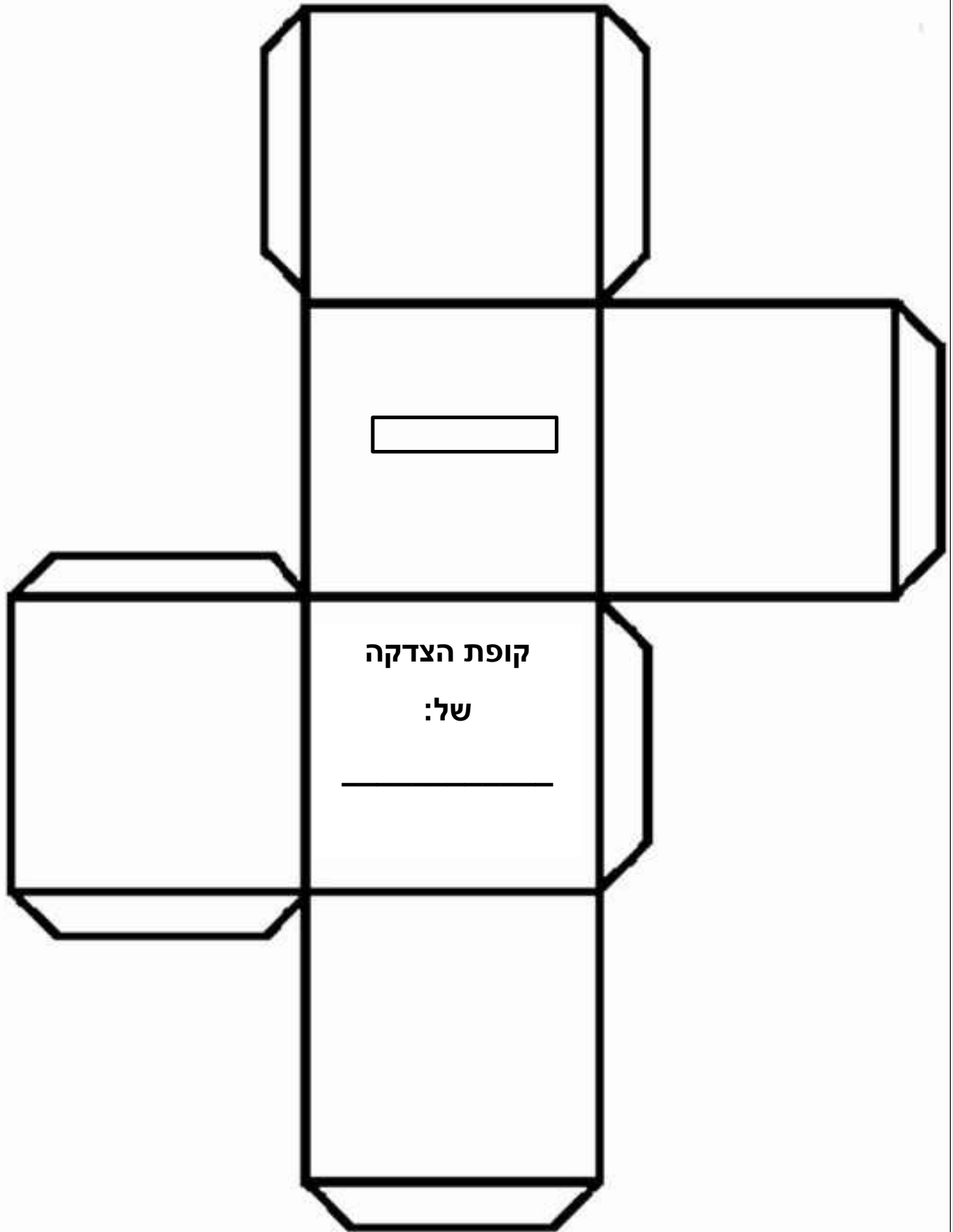
אחת מהסגלות נגד הקורונה היא נתינת צדקה.

הידעתם?? המלה "קורונה" שנה בגימטריא "כן צדקה לחיים"! כמו שאנחנו יודעים "צדקה תציל ממות", וכמובן גם במקרים נוספים. כל פעם שקורה משהו לא כל כך טוב לעם ישראל או ליהודי כדאי לתת צדקה. אתם מזמנים להכין לעצמכם קפת צדקה אישית לפי ההוראות הבאות:

לפניכם סרטוט שנתן ליצור ממנו קפת צדקה.

1. דבר ראשון עליכם לגזר את צורת הסרטוט בשלמותה.
2. גזרו את המלבן הקטן שנמצא בתוך במרכז הרבוע השני (דרכו נתן לשלשל את המטבעות אחרי שהקפה מוכנה.
3. בשלב זה כדאי לקשט, אחרי שהקפה מוכנה יהיה קשה יותר לקשט אותה.
4. עליכם למרוח דבק (לא כמות גדולה) על הטרפזים הצרים שנמצאים לצד הרבועים וליצר צורה של קביה.
5. בהצלחה ובהנאה רבה!

ספור:

רבי אליעזר, אביו של הבעל שם טוב, היה גר בכפר והיה ידוע בהכנסת האורחים שלו. ר' אליעזר הציב שומרים בקצה הכפר שיבשרו לכל אורח שמגיע לכפר כי כדאי לו ללכת אל ביתו של ר' אליעזר ולהתארח שם. חושש היה כי האורח יפנה וילך למקום זר שבו אין מכירים אותו.

כשהיה בא האורח אל ביתו, היה מקבל ממנו מיד נדבה הגונה, עוד לפני שבקש דבר. ר' אליעזר ידע כי רב האורחים הם עניים הבאים לקבץ כסף, וכעת, לאחר שקבל את הכסף מידי, יכול היה האורח לאכל בשמחה, כיון שיידע כי כבר השיג את מבקשו.

פעם אחת שבחו מאוד בשמים את מדותיו הטובות של ר' אליעזר והחליטו להעמיד אותו בנסיון. אמרו: "מי ילך לנסות אותו?" אמר השטן: "אני אלק!" אמר אליהו הנביא לשטן: "לא טוב שתלך אתה – מוטב שאלך אני במקומך."

בעצומו של יום השבת בא אליהו הנביא לפני ר' אליעזר, כשהוא מחפש לעני שזה עתה בא מן הדרך, עם מקלו ותרמילו. "גוט-שבעס", קרא העני – שבת שלום!

מן הראוי היה לגרש את העני מן המקום, על שחלל את השבת בכך שנסע והלך בדרכים. אלא שר' אליעזר סבלן היה, ולא רצה לביש את האיש. מיד הציע לו לאכל "סעודה שלישית" מכבדת, ולאחר צאת השבת כבד אותו בסעודת "מלוג מלכה".

וכשהגיע בקרו של יום ראשון, נתן ר' אליעזר נדבה לעני, ולא הזכיר לו את חלול השבת, כדי שלא לבישו.

כשראה אליהו הנביא את מנהגו הטוב של ר' אליעזר, גלה לו את זהותו ואמר לו: "דע לך שאני אליהו הנביא. באתי לנסות אותך. כשכר על מעשיך הטובים תזכה לבן שיאיר את עיני עם ישראל."

כה זכה ר' אליעזר בבנו, הבעל שם טוב.

שאלה:

במה רואים את סבלנותו של ר' אליעזר?
